

investituram anuli acquiratur quasi possessio rei, dict. n. 23 dict. l. 68.—Investitura feudi an possit in servis, clericis, vel infantibus fieri, n. 5 l. 5 tit. 26 part. 4.—Istud verbum antiquitus non fuit in usu, et an investitura verbalis debeat præcedere juramentum fidelitatis, n. 5 l. 4 tit. 26 part. 4.—realis debet sequi statim post investituram verbalem, et fidelitatis juramentum, dict. n. 5.—et de effectu investituræ, vide remissivè per n. 5 in med. l. 4 tit. 26 part. 4.—requiritur ad hoc scilicet, ut feudum rectum dicatur, et ut ad descendentes transire possit, dict. n. 5.—per immissionem anuli facta facit, ut investitus acquirat quasi possessionem rei, num. 6 dict. l. 4.—Et an per investituram in absentiam rei factam transferatur possessio, et quid si absit in hoc consuetudo, ibid.—Investitura in magnis feudis fit per ense, aliquando per hastam, n. 7 l. 4 per text. ibi, tit. 26 part. 4.—realis et propria quæ dicatur, quæ verò abusiva, ibidem in n. 8.—peti debet intra annum, et diem ab illo, qui in feudo succedere vult, n. 4 l. 10 per text. ibi, tit. 26 part. 4.—Et an agnati præjudicentur in successione feudi antiqui, si possidens feudum intra dictam terminum dictam investituram non petierit, ibidem in n. 6.

INVITUS an possit cogi quis ad accipiendam dignitatem, sive Episcopatum, num. 5 leg. 31 tit. 6 p. 1.—an possit legitimari, num. 2 l. 9 tit. 18 part. 5.

INVOCATIO Sancti Spiritus, quæ fit ante electionem, an sit de substantia electionis, n. 6 l. 17 tit. 3 part. 1.

JOCARI benè licet in curia, dum tamen sine dolo fiat, et licet verba jocosa in alium præferantur, non competit actio injuriarum, si absit animus injuriandi, n. 5 l. 30 tit. 9 part. 2.

JOCULATORES qui dicantur, et an sint in statu damnationis, num. 4 l. 12 tit. 26 part. 1.—vide in verbo **PRESENTANTES**.

IRA: De ira, et ex quibus procedit iracundia, n. 3 et 4 per text. ibi, l. 9 tit. 5 part. 2.—impedit animum, ne possit cernere verum, et assimilatur stultitiæ, n. 2 l. 10 tit. 5 part. 2.—Et alia de ea vide per n. 1 l. 11 ibidem.—Ira, et de factis tempore iræ, et quæ mala secum habeat ira, n. 1 l. 16 tit. 34 part. 7.

IRREGULARIS est ille, qui aliquem consulit, ut tertium occidat, etiamsi ipse illum non occideret, se occideretur ab eo, qui volebat occidere, n. 3 l. 14 tit. 6 part. 1.—est ille qui associavit aliquem, si ille aliquem interfecit, etiamsi consulat ei, ne illud faciat, et super hoc punietur cum eo, n. 4 ibid.—non est ille, qui aliqua necessitate urgente occidit, n. 1 l. 16 tit. 6 part. 1.—est judex, si aliquem occidere jusserit, etiamsi justè faciat, n. 1 l. 17 tit. 6 part. 1.—est celebrans, si furtive ordines receperat, vel si ante ætatem legitimam, vel ante tempora consueta, et solus Papa dispensat, n. 3 l. 28 t. 6 p. 1.—est ille, qui ad unam ordinem fuit promotus, si aliam in medio dimisit, si ex post facto celebrasset, et hoc an ipso jure, an verò sit necessarium, quòd sibi interdicator illud, n. fin. l. 28 tit. 6 part. 1.—est clericus celebrans, si quotidie secum habeat concubinas, n. 2 l. 45 tit. 6 part. 1.—an sit clericus, qui aliquem occidit in bello justo, et an Papa cum eo possit dispensare, ne

in talem irregularitatem incidat, n. 5 l. 32 tit. 6 p. 1 ad medium.—non est Clericus, qui adfuit in bello justo, licet ipse aliquem percutiat, etiamsi tali bello multi moriantur, si ipse nullum occidit, dict. n. 5.—est, qui celebrat interim quòd est suspensus ab officio propter delictum, et quid si propter aliud impedimentum, n. 2 l. 18 tit. 9 part. 1.—privatus non est ipso jure ab officio et beneficio, licet veniat privandus statim, n. 4 dict. l. 18.—est violans interdictum ibidem celebrando, n. 6 dict. l. 18.—est non servans pœnam sibi impositam, eò quòd injustè aliquem excommunicavit, n. 6 per text. ibi, l. 20 t. 9 part. 1.—si scienter celebrans in ecclesia polluta, antequam reconcilietur, n. 3 l. 20 t. 10 p. 1.—an sit chirurgicus, si ex incisione vel potatione, quam dat infirmo, mors sequatur, n. 6 l. 10 t. 8 part. 5.—an sit clericus, eo quòd cum haberet leonem, vel ursum secum, bestia illa vel similis aliquem hominem occisit, n. 8 l. 23 tit. 15 part. 7, et vide infra in verbo **IRREGULARITAS**.

IRREGULARITAS, sive contracta sit cum peccato, sive sine eo, tollitur per baptismum, n. 1 l. 3 tit. 4 p. 1.—quæ causatur ex homicidio, an sit de jure divino, vel positivo, n. fin. l. 6 tit. 5 part. 1.—ex quibus peccatis sive delictis causetur, num. 2 l. 32 tit. 5 part. 1.—causatur tam ex natura criminis, quam ex ejus notorietate, ibidem.—an et quando causetur ex peccatis mortalibus, n. 5 dict. l. 32.—causatur etiam, si homicidium sit casuale, si dabat operam rei illicitæ, num. 2 l. 13 t. 6 p. 1.—causatur ex facto justo, n. 1 l. 17 ibid.—Irregularitatem an evitet protestans, quòd non vult, etc. ibidem.—an incurrat chirurgicus, si ex incisione vel potatione, quam dat infirmo, mors sequatur, n. 6 l. 10 tit. 8 part. 5.—Irregularitas, et an clericus incurrat irregularitatem, si habeat secum bestiam ferocem, et cum illa irritaretur, hominem occisit, n. 8 l. 23 tit. 5 part. 7.

IRREVOCABILIA debent maxima cum difficultate fieri, n. 1 l. 23 tit. 22 part. 5.

ITA, de hac dictione, n. 4 l. 21 tit. 9 part. 6.

ITE MISSA EST quare dicitur, et quid hodie significet, text. ibi l. 58 tit. 4 part. 1.

ITER est servitus et jus hominis eundi, et ambulandi, non jumentum vel vehiculum agendi, n. 2 l. 3 t. 34 p. 3.—Itinerum transitus an liceat omnibus, et an à Rege possit impediri, n. 5 l. 7 tit. 29 part. 5.—Iter, et qui habet iter, an possit ambulare cum socio, et qualiter, n. 5 l. 3 tit. 34 part. 5.—Et an possit equitare super carrum oneratum, vel jumentum oneratum rebus, ibidem in n. num. 6 dict. l. 3.—Itinerum transitus, et ille qui non vadit per locum consuetum, præsumitur ire contra debectum, n. 13 l. 5 tit. 7 part. 5.

ITERANS ordinem an valeat ad majores promoveri, n. 5 l. 20 tit. 6 part. 1.

JUDÆI instante necessitate possunt baptizare, gloss. l. 5 tit. 4 part. 1.—si in itinere obviant Corpus Domini, quid facere debeant, et de pœna non facientis, gloss. l. 63 tit. 4 part. 1.—confugiunt ad ecclesiam, an inde debeant extrahi, n. 1 l. 4 tit. 11 p. 1.—qualiter jurare debeant, nec in Evangeliiis credant, et plura de isto juramento Judæorum vide num. 1 l. 20 tit. 14 part. 5.—

Judæus an possit esse tabellio, et quid si efficiatur christianus, num. 3 l. 2 tit. 19 part. 5.—Judæi minus so' vere debent tabellionibus pro instrumentis eis factis, quam christiani, et quare, n. 4 l. 15 tit. 19 part. 5.—Judæo servum christianum habere non licet sub pœna mortis et amissionis honorum, num. 1 et 2 per text. ibi, leg. 8 t. 21 part. 4.—Et quid si terra infidelium convertatur ad fidelem, Rege eorum manente in infidelitate, an ipsi liberentur ab ejus dominio et jurisdictione; et quid si ipse Rex postea ad fidem convertatur, an dominium recuperet, dict. n. 1 dict. l. 8.—Judæus Princeps an habeat dominium in subditos se ad Christum convertentes; et an tutus sit ille, qui auctoritate Papæ principatus infidelium occuparet, n. 5 l. 8 tit. 21 part. 4.—Judæi an possint usuras exercere, an super hoc dispensare possit ex aliqua causa, n. 1 l. 22 per illum text. ibi, t. 12 part. 5.—qui dicantur, et quare; et quando ab istis regnis ejecti fuerunt, et qua de causa antiquitus inter christianos vivere eis permittebatur, gloss. l. 1 per text. ibi, tit. 24 part. 7.—non possunt habere dignitates, neque officia, num. 3 l. 3 per text. ibi, tit. 24 part. 7.—an succedant parentibus suis secundum legem Mosaycam, vel secundum legem communem, n. 5 l. 6 per text. ibi, t. 24 part. 7.—Et mulier judæa, sicut hæretica non gaudet privilegio dotis, n. 1 l. 7 tit. 24 part. 7.—Et Christiani cum Judæis manducare non debent, cum Sarracenis autem sic, et quare, n. 2 l. 8 ibid.—Judæus, qui fornicatur cum christiana punitur pœna mortis, n. 1 l. 9 tit. 24 part. 7, per illum text. ibi, et n. 1 l. 10 tit. 25 part. 7.—Judæus christianum mancipium habere, neque emere potest, neque possunt emere solum in quo sunt scripti christiani, et de pœna contra facientium, n. 1 et 2 l. 10 per text. ibi, tit. 24 part. 7.—Judæi possunt per Principes christianos coerceri, n. 2 l. 6 per text. ibi, tit. 28 part. 7.—et an istis aliquid legari possit, vel an hæredes institui possint, num. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 3 part. 6.

Judex Irregularis.	quis.
Arbiter, vel arbitrator.	Torquens.
Ordinarius.	Jurat.
Delegatus.	Perjurus.
Sæcularis.	Furiosus, cæcus vel mutus.
Ecclesiasticus.	Recipiens mutuam, vel aliud.
Major, vel superior, minor, vel inferior.	Appellationis.
Excommunicans.	Curia Regis.
Clericus.	Corruptus pecunia.
Hæreticus.	Accusatus.
Qualis esse debeat, vel	Recusatur.

JUDEX in dubio semper præsumitur velle exequi pœnam juris, non verò novam imponere, n. 2 l. 18 tit. 9 part. 1.—interpretare potest legem quoad causam sibi tangentem, et super quibus, num. 1 l. 13 tit. 1 part. 1.—Judicis interpretatio legum, an concludat, et sit necessaria, et an probabilis, dict. n. 4.—Judex ratione scandalii non debet aliquo modo celari veritatem, n. 5 l. 50 tit. 5 part. 1.—Judices à suspensione incipere debeat, et postea ad excommunicationem, non verò con-

tra, n. 1 l. 14 tit. 9 part. 1.—Judex quomodo delinquit circa confugiunt ad ecclesiam, n. 7 in princ. l. 2 tit. 11 part. 1.—in divisione hæreditatis, an possit uni ex hæredibus adjudicare jus patronatus, n. 1 l. 12 tit. 15 part. 1.—qui calore iracundiæ aliquem occidit, qua pœna feriatur, num. 1 l. 10 tit. 5 part. 2.—licet possit facere de albo nigrum per sententiam, si tamen dicat facio quatenus possum, intelligitur de possibilitate secundum jus, non de facto, n. 1 l. 14 t. 5 p. 2.—arbitrare debet, ubi à lege aliquid non est decissum, n. 7 l. 7 t. 9 p. 2.—et officiales Regis tenentur circumire civitatem, et domos, et tabernas, et balnea, ne aliquæ fraudes fiant, n. 8 l. 20 tit. 9 part. 2.—Judices, et alii officiales Regis, si potuerunt prohibere damna ventura, et non fecerunt, an teneatur ad emendam damni, dict. n. 3 dict. l. 20.—Judices quos dicimus *del adelantamiento*, debent circumire Provinciam suis sumptibus, non subditorum, n. 3 l. 22 tit. 6 part. 2.—territorii adjacentis mari cognoscunt de contingentibus in mari adjacenti eorum territorio, n. 6 l. 24 tit. 9 part. 2.—Judex specialis datus ad aliquid, per eum non videtur derogari quod competit fieri judici generali, ibidem.—Judices, qui possessionem officii acceperunt, eo quòd præcedit juramentum, an possint judicare, vel debeant expelli, num. 6 l. 26 tit. 9 part. 2.—Judæx crudeliter debet occidere proditorem, neque in danda morte in isto casu habeat arbitrium, num. 5 l. 6 tit. 15 part. 2.—in omnibus casibus præter proditorem poterit facere gratiam melioris mortis, ut voluerit, fueritque arbitratus, ibidem.—an possit imponere mortem insolitam pro delictis, dict. n. 3 dict. l. 6 tit. 15 part. 2.—Judices, an sit melius quòd sint perpetui, quam temporales, n. 5 l. 9 tit. 18 part. 2.—Judæx non debet permittere in civitate sua agricolas vagos, n. 1 l. 4 tit. 20 part. 2.—in arbitrariis debet considerare qualitatem personarum, et factorum, n. 2 l. 10 tit. 27 part. 2.—cùm judicat, quid inspicere debeat, n. 5 in præm. 5 part.—super futuris nihil agere potest, neque ullæ sunt partes in illis, et quando sic, n. 2 l. 1 t. 2 part. 5.—debet parti libellum manu sua dare, neque pars istud facere poterit, n. 6 l. 41 tit. 2 part. 5.—debet sententiam ferre super toto, n. 3 l. 45 tit. 2 part. 5.—diffamati, an diffamantis, cum agitur de diffamatione, qualis et coram quo actio sit proponenda, n. 3 l. 46 tit. 2 part. 5.—in causa procedere non poterit, si antea non pronuntiavit super incompetencia sibi opposita, n. 1 l. 11 tit. 5 part. 5.—benè faciens officium suum plus meretur, quam frater cujuslibet ordinis, n. 1 l. 1 tit. 4 part. 5.—Judices speciales, puta mercatorum, vel alterius officii, hodie sunt revocati, nisi de speciali Regis concessionem, n. 6 l. 4 tit. 4 part. 5.—Judicium salaria unde solvi debeant, n. 1 l. 2 tit. 4 part. 5.—Judex illiteratus debet habere assessorem, qui defectum scientiæ suppleat, n. 2 l. 5 tit. 4 part. 5.—Judices esse debent temporales: et plura in hoc, et quando præsumantur perpetui, n. 5 l. 6 tit. 4 part. 5.—quantum tempus debeant post finitum officium, loco administrationis officii stare de omni jure, n. 6 dict. l. 6 tit. 4 part. 5.—Et quid si recesserint durante tempore syndicatus, vel antea moriantur, ibidem.

— Judex successor est syndicator prædecessoris, n. 8 l. 6 tit. 4 part. 5.—Et an teneatur quis quærere judicem in alio loco, quam judicii, n. 3 l. 7 tit. 4 part. 5.—Judex de partium consensu illis jus dicere poterit, aliter non, n. 5 l. 7 tit. 4 part. 5.—Et an requiratur consensus illius præsidis in cujus territorio jus dicitur, dict. n. 5.—Judex extra locum suæ jurisdictionis dicitur privatus homo, n. 6 l. 7 tit. 4 part. 5.—si ad aures aliquid sibi dicatur, publicè recitare debet, et quare, n. 4 leg. 7 ibidem.—esse non potest pater in causa filii, neque contra, sive oppositum sit, sive non, num. 5 l. 9 tit. 4 part. 5.—Sed an poterit in causa criminali pater talem causam filii alteri delegare, secus verò est in civili, n. 5 dict. l. 9 tit. 4 part. 5.—Judex est potissima pars judicii, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5.—poterit parti opponere aliqua in causa sua, et supplere defectum advocatorum, et partium, et qualiter, n. 2 l. 15 tit. 4 part. 5.—quando poterit aliquem ad Regem remittere, n. 1 l. 14 tit. 4 part. 5.—tepidus in executione sententiæ potest deponi, num. 1 l. 15 tit. 4 p. 5.—non debet interponere officium suum ad utilitatem privatam, num. 12 l. 26 tit. 6 part. 5.—contra quem est probatum, quòd fecit scienter injustitiam, vel noluit justitiam ministrare, advocatus esse non potest, n. 1 l. 11 tit. 6 part. 5.—per negligentiam facit litem suam, n. 2 l. 9 tit. 7 part. 5.—Et an isto casu stetur juramentum partis, si dicat se tantum amisisse de bonis suis ob tale malè judicis factum, et quando, n. 3 dict. l. 9 tit. 7 part. 5.—Judex si cognoscat errasse, prudenter debet errorem corrigere, quia varietas judicii est multum odiosa, n. 2 l. 10 tit. 7 part. 5.—an in scriptis, et an debeat sedere pro tribunali, cum facit missionem in possessionem propter contumaciam, et an possit illam die feriata facere, n. 1 l. 2 tit. 8 part. 5.—priusquam contra contumacem procedat, debet sibi de contumacia constare, et qualiter, n. 1 l. 7 tit. 8 part. 5.—an possit aliquem compellere ad acceptandum sequestrum, et an penes se res possit sequestrari, n. 14 l. 1 tit. 9 part. 5.—an debeat pronuntiare super exceptione opposita in judicio impediendi et præjudicanti in causa, n. 1 l. 10, et n. 1 l. 11 tit. 5, et n. 1 l. 5 tit. 10 part. 5.—an prius debeat taxare quantitatem usque ad quam juret quis, vel post juramentum præstitum, n. 4 l. 5 tit. 11 part. 5.—potest, in quacumque parte litis litigantes interrogare, sive post conclusionem in causa, sive ad fundandum jus de novo, n. 1 l. 2 tit. 12 p. 5.—si malitiose aliquem absolvit diffinitivè, an de illa causa iterum cognosci possit, gloss. l. 12 tit. 14 part. 5.—cum dat dilationem, an possit statuere, ut si ad eam non veniat, taliter pronuntiat, n. 5 in princ. l. 2 tit. 15 part. 5.—dilatione pendente, an possit eam revocare, et ad aliam procedere, dict. num. 5 post med. dict. l. 2 tit. 15 part. 5.—qualiter se habere debeat circa datam, et circa dandam dilationem, dict. n. 5 in fin.—tenetur pro omnibus, quos secum adducit, licet non sint in aliquo officio, n. 3 l. 1 tit. 16 part. 5.—Et an tunc teneatur civiliter, an verò criminaliter, ibidem.—Et an liberetur exhibendo eos, ibidem.—Et quid si fuit in culpa eligendi eos, an et tunc eos exhibendo liberetur, ibid.

in dict. n. 3 dict. l. 1 tit. 16 part. 5.—Judex finito officio per se ipsum debet querelantibus respondere, non per procuratorem, n. 12 in fin. tit. 5 part. 5.—Judices tempore syndicatus tenentur officiales suos ibidem representare, et quid si ipse eos non elegit, n. 5 l. 1 t. 16 p. 5.—Judex contra quem proceditur per modum inquisitionis, non debet citari ante receptionem testium, n. 1 in fin. l. 6 t. 16 part. 5.—poterit limitare terminos legis arbitrio suo, n. 4 l. 6 t. 16 p. 5.—an possit esse monachus, saltim arbiter, n. 6 l. 4 t. 4 p. 5.—qui testem examinat, si cognoverit illum vacillare, debet facere, ut illud scribatur in actis, n. 5 l. 26 t. 16 p. 5.—qui testi non interrogavit causam sui dicti, an teneatur parti in interesse, n. 12 l. 26 tit. 16 part. 5.—ubi testes adsunt, an ad requisitionem judicis causæ teneatur testes examinare, n. 2 l. 27 tit. 16 part. 5.—qualiter compellet venire testes, qui sunt extra suam jurisdictionem, et qui si pars in hoc negligens sit, n. 4 dict. l. 27.—si ab aliquo partium fuerit impeditus facere testium publicationem, quia testes sunt infirmi, vel in furore, vel in peregrinatione, vel aliter impediti, an judex illud facere debeat, et an idem sit in actore, quod in reo, n. 2 l. 34 tit. 16 p. 5.—debet citare partes ante publicationem testium, et an sufficiat una citatio, n. 1 l. 37 tit. 16 part. 5.—coram quo testis falsum dixit, si potestatem puniendi non habet, debet testem remittere puniendum suo judici, n. 3 l. 42 tit. 16 part. 5.—Judices plures, melius per eos causa dicitur, quàm per unum tantum, n. 1 l. 5 tit. 17 part. 5.—per modum inquisitionis procedentes, quando copiam indiciorum dare debeant, et quando non, n. 1 l. 11 tit. 17 part. 5.—Judex debet habere animum vacuum ab ira, et odio, n. 1 l. 12 tit. 17 part. 5.—malè inquirens, sive prævaricetur, sive calumniatur, punietur similitudine supplicii, n. 6 l. 12 tit. 17 part. 5.—electus ad officium non solum ea, quæ sunt de jure, sed ea quæ sunt de consuetudine, exercere poterit, et quis plus, n. 1 l. 6 tit. 18 part. 5.—an possit esse quis in causa propria de partium consensu, et quid in Rege, vel Imperatore, num. 2 l. 10 tit. 4 part. 5.—Judicium electio etiam de jure Partitarum spectat ad Principem, n. 2 l. 7 tit. 18 part. 5.—Judex referens negotium ad Principem, quando puniatur, quando verò non, et locus sit relationi, n. 4 l. 27 tit. 18 part. 5.—an de voluntate partium possit ultra summam sibi taxatam cognoscere, n. 1 l. 47 tit. 18 in part. 5.—an possit esse quis in causa, in qua antea fuit accusatus, etiamsi à parte non recusetur, n. 3 l. 10 tit. 4 part. 5.—si in sua sententia narrat acta præcessisse, an ei credatur, n. 2 l. 109 tit. 18 part. 5.—arbitrari debet, utrum detur adversario suo licentia legendi privilegium partis adversæ contra se præsentatum, vel non, credens ex eo nova jurgia posse suscitari, n. 2 l. 115 tit. 18 part. 5.—an possit compellere negantem instrumentum à se fuisse factum, ut scribat de novo, ut fiat litterarum comparatio, n. 5 l. 119 tit. 18 part. 5.—non tenetur sequi consilium erroneum consultoris, n. 2 l. 1 tit. 21 part. 5.—in causa merè spirituali merum Legistam, ut assessorem habere non debet, n. 3 l. 2 tit. 21 part. 5, et qualem assessorem debeat eligere, ibid.—Judices per le-

ges hujus regni provisum est, ut assessores non habeant, et qualiter consilium requirent, n. 4 dict. l. 2.—judex an debeat assessorem eligere de partium consensu, ibi n. 8.—qui habens assessores consilio non expectato pronuntiat, an valeat sententia, n. 13 dict. l. 2.—in sententiando consultoris consilium sequi non debet, si cognoverit illud erroneum, n. 14 dict. l. 2 tit. 21 part. 5.—Et quid si judex judicet secundum consilium unius consultoris rejecto consilio aliorum duorum, ibidem.—Judex in dubio judicare debet secundum consilium assessoris, et quando, dict. n. 14 dict. l. 2.—Et quid verbum istud *consilium* operetur, ibidem.—Judex solvere jubens, si debitor, qui confessus fuit debitum, non probet solutionem intra octo dies, an talis sententia valeat, num. 2 l. 2 tit. 22 part. 5.—an teneatur de facto assessoris, et quando, n. 3 l. 3 tit. 21 part. 5.—non debet sententiam suam interlocutoriam sine causa revocare, aliàs faciet litem suam, n. 6 l. 2 tit. 22 part. 5.—si in principio sententiæ aliquid adjudicavit alicui purè, si postea in eadem sententia ponat conditionem, an valeat talis appositio, n. 2 l. 3 tit. 22 part. 5.—si in sua sententia de fructibus etiam dixit, an eadem die illam mutare possit eos minuendo, vel augendo; et quid si nihil de fructibus dixerat, n. 5 l. 3 tit. 22 part. 5.—Et an de die naturali vel judiciali debeat intelligi, n. 6 dict. l. 3.—Judex potest sententiam suam revocare, quantum ad multam condemnato impositam, non aliàs, n. 2 et 3 l. 4 tit. 22 p. 5.—Et an talis multæ revocatio sit in præcepto, vel in voluntate judicis, ibid. in dict. n. 5.—Et an istud procedat, si multa sit imposita ratione contumaciæ, vel delicti, ibi in n. 4.—Judex an possit multam alicui ultra fiscum applicatum tollere, sive minuere, n. 5 l. 4 tit. 22 part. 5.—qui condemnavit aliquem propter contumaciam, si contumax veniat antequam ipse recedat à loco judicii, an illam condemnationem debeat revocare, n. 7 dict. l. 4.—antequam sententiet, qualiter faciet citare partes, n. 2 l. 5 tit. 22 part. 5.—Et quid in contumaci in processu, ibidem.—Et quid si fecit citari generaliter ad totam causam, vel præsens fuit; licet non citatus, vel recessit antequam complesset legere, vel prædecessor judicis illum citavit, vel ex causa criminalis, dict. n. 2 dict. l. 5.—Judex in scriptis sententiam ferre debet, nisi quando causa vilis est, seu viles personæ litigant, et quando ita dicitur esse, n. 1 et 2 l. 6 tit. 22 part. 5.—Judici an credatur in causa pauperis, si sine scriptura in causa ipsius fuit processum propter paupertatem, n. 3 dict. l. 6.—Judex an victum in expensis condemnare debeat, etiam in causis criminalibus, num. 1 l. 8 tit. 22 part. 5.—Et an in aliis causis, ibidem.—Et an in interesse, quod victor prætendit, quia propter id fuit à negotiis suis advocatus, dict. n. 1.—Et an in tali expensarum condemnatione veniant cibaria, et qualiter, dict. n. 1 ad fin.—Et quid si victor hospitatus fuit, ibidem. Judex victum in expensis malè factis à victore condemnare non debet, dict. n. 1 in final. verbis.—utrum victum in expensis condemnare debeat, si victus in principio litis juramentum calumniæ fecit, n. 2 dict. l. 8 tit. 22 part. 5.—in expensis victum non condemnabit,

quando ipse habuit justam causam litigandi, et qualis ista sit, n. 3 dict. l. 8.—Et quid si in certa parte judicii habuit justam causam litigandi, et in alia parte eam non habuit, dict. n. 3, et quid si liti cessit, ibidem.—Judex inspicere debet acta, quando ad instantiam rei præsentis vult contra actorem contumacem procedere per sententiam diffinitivam, n. 4 l. 9 tit. 22 part. 5.—an puniat stuprum, si in libello quis non nisi de adulterio fuit accusatus, n. 1 l. 16 tit. 22 part. 5.—an possit supplere, si plus est probatum, quàm petitur, dict. n. 1.—pronuntians pro eo, qui justitiam non habet, si in libello petiit sibi justitiam exhiberi, an sententia rescindatur, tanquam contraria libello, num. 1 l. 16 tit. 22 part. 5.—referens se in sententia sua ad aliquod instrumentum, quod in actis non invenitur, an sententia teneat, n. 6 l. 16 tit. 22 part. 5.—Judices si discordent, et sint pares, et sententia sit pro libertate, matrimonio, vel testamento, vel in alio casu favorabili, an prævalere debeat, n. 3 l. 18 tit. 22 part. 5.—Et quid si talis sententia in casu favorabili sit evidenter iniqua, dict. n. 3 dict. l. 18, et quæ sit in hoc ratio, ibid. in n. 4.—Et quid hodie servetur, et quid si causa favorabilis non sit, et judices sint pares, ibid. in n. 5.—Judex dando sententiam contra aliquem, per eam non intendit inferri præjudicium possessori non citato, num. 2 l. 20 tit. 22 part. 5.—an possit in sententia sibi reservare potestatem minuendi pœnam à se impositam, n. 4 l. 22 tit. 22 part. 5.—in sententia sua jubens solvere sub pœna dupli, quando ista pœna valeat, et quando non, num. 5 dict. l. 22 tit. 22 part. 5.—an possit advocato, vel parti præcipere, ut amplius in judicio non loquatur sub pœna, si hoc fecerit sine causæ cognitione, ibi n. 6.—judicans per imperitiam, qualiter parti teneatur, et an ad interesse intrinsecum teneatur, et an de levissima culpa teneatur, n. 6 l. 24 tit. 22 part. 5.—Et quid si erravit in intellectu *L. Gallus*, vel alterius fortissimæ legis, vel si passus multum dubius sit, et subtilis, et sint in eo multæ, et variæ opiniones doctorum, dict. n. 6.—Judex si studuit, et fecit quod in se est, licet malè per ignorantiam judicaverit, non tenetur ad pœnam aliquam, dict. n. 6 in medio.—Secus si de se confissus non studuit, ibidem.—Judex qui condemnavit ad mortem non condemnandum, vel absolvit non absolvendum, vel ei sine causa minoravit pœnam, vel per negligentiam delicta non puniat, qualiter teneatur, n. 5 l. 25 tit. 22 part. 5.—si calore iracundiæ hominem interfecit, an mitius puniatur, num. 4 dict. legis 25.—Puniatur tamen corporaliter, licet sine morte, ibid.—Judex si per negligentiam innocentem interfecit, an mitius puniatur, dict. n. 5 dict. l. 25 tit. 22 part. 5.—si differat diem sententiandi, ad quam partes erant citati, an citari debeant iterum ad diem prolongatam, n. 5 l. 9 tit. 25 part. 5.—qui scienter sententiam tulit contra absentem causa reipublicæ, malè facit, neque sententia tenet, n. 6 l. 10 tit. 25 part. 5.—an faciat litem suam si malè judicaverit, licet per pactum partium sit actum, ut ab ejus sententia non possit appellari, n. 6 l. 15 t. 25 part. 5.—quando ipse ex officio suo possit exceptionem in judicio ponere contra partem, vel instrumenta, vel